

Sygn. akt II Ca 875/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

Sędziowie: SO Małgorzata Mróz SO Maria Kołcz

Protokolant: Alicja Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2015 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z wniosku K. P.

przy udziale (...) SA w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 30 lipca 2014 r., sygn. akt I Ns 1012/11

postanawia:

oddalić apelację.

Sygn. akt II Ca 875/14 (transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia)

Początek tekstu

[Przewodnicząca 00:00:00.355]

...postanowienia Sąd Okręgowy w Świdnicy po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia sprawy z wniosku K. P. przy udziale (...) S.A. w K. o ustanowienie służebności przesyłu na skutek apelacji wnioskodawczynie od postanowienia Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 30 lipca 2014 roku, sygnatura akt I Ns 1012/11 postanawia oddalić apelację. Będzie wygłoszone uzasadnienie do sprawy II Ca 875/14. Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego mających uzasadnienie w zebranych w sprawie materiale dowodowym i zważył, co następuje. Odnosząc się do rozpoznawanej w niniejszej sprawie apelacji w pierwszej kolejności należy wskazać, że bezprzedmiotowe są zarzuty skarżącej dotyczące naruszenia artykułu 7 Kodeksu cywilnego kwestionujące nabycie przez zasiedzenie przez uczestnika postępowania prawa odpowiadającego swą treścią służebności przesyłu w dobrej wierze, skoro ostatecznie Sąd Rejonowy przyjął 30-letni termin zasiedzenia. Sąd Rejonowy w sposób logiczny wyjaśnił, z jakich przyczyn opierając się na zebranych dowodach przyjął początek biegu zasiedzenia na listopad 1978 roku, a Sąd Okręgowy, tak ustalenia, jak i wnioski rozważań uzasadnienia Sądu I instancji w tym przedmiocie w pełni podziela. Skutkiem zaś tego jest przyjęcie, że zasiedzenie przez uczestnika postępowania prawa odpowiadającego swą treścią służebności przesyłu nastąpiło w listopadzie 2008 roku, co również czyni bezprzedmiotowym zarzut

skarżącej, co do, jak podnosiła, bezpodstawnego przyjęcia, iż służebność przesyłu, która została zasiedziana przez poprzednika prawnego uczestnika została na niego skutecznie przeniesiona. Z tych też przyczyn zarzuty skarżącej dotyczące naruszenia artykułu 348 zdanie drugie Kodeksu cywilnego w związku z artykułem 6 k.c., artykułem 7 k.c. oraz artykułem 172 paragraf 1 k.c. były całkowicie nieuzasadnione. Nie znajdują też żadnych uzasadnionych podstaw zarzut kwestionujący przeniesienie, jak podnosi apelacja, posiadania urządzeń infrastruktury energetycznej przez pierwotnego posiadacza, Skarb Państwa, na jego następców prawnych, jak i zarzut braku podstaw do przyjęcia ciągłości posiadania, to jest zarzuty naruszenia artykuł 172 w związku z artykułem 292 Kodeksu cywilnego, a Sąd Okręgowy również w tym przedmiocie podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że następcy prawni Skarbu Państwa byli uprawnieni do doliczenia okresu posiadania sprzed 1 lutego 1989 roku, a zatem przed wejściem w życie Ustawy z dnia 31 stycznia 1989 roku o zmianie ustawy Kodeks cywilny, Dz.U. z 1989 r. nr 3 poz. 11, znoszącej zasadę, tak zwanej jednolitej własności państwowej. Przede wszystkim wskazać należy, że skarżąca również w apelacji nie kwestionowała tej istotnej okoliczności, że przedmiotowe w sprawie linie energetyczne były od czasu ich budowy i przebudowy nieprzerwanie wykorzystywane do przesyłu energii elektrycznej. Przesył ten zaś z oczywistych względów mógł być dokonywany wyłącznie przez owych następców prawnych Skarbu Państwa, a zatem najpierw Przedsiębiorstwo Państwowe, a następnie kolejno powstające spółki prawa handlowego. Dlatego też trudno byłoby przyjąć, że urządzenia energetyczne na działce poprzedników prawnych wnioskodawczyni mogłyby być w posiadaniu innego podmiotu niż ówczesnych, kolejno w poszczególnych okresach dostawców energii elektrycznej. Innymi słowy działalność w zakresie owego przesyłu energii do 1 lutego 89 roku prowadzona była przy wykorzystaniu infrastruktury energetycznej oraz nieruchomości władnącej, jako należących do Skarbu Państwa i przy akceptacji tegoż właściciela, Skarbu Państwa, takiego stanu rzeczy. Następnie po wskazanej dacie działalność ta była w taki sam sposób kontynuowana, a zatem również przy akceptacji Skarbu Państwa przez przedsiębiorstwo przesyłowe, a tym samym prowadząc w dalszym ciągu tą samą działalność w zakresie przesyłu energii poprzednik uczestnika, Przedsiębiorstwo Państwowe jedynie kontynuował posiadanie przypisywane od, do dnia 1 lutego 89 roku Skarbowi Państwa. Reasumując zatem, mimo odmiennego stanowiska skarżącej uczestnik miał podstawy do doliczenia okresu posiadania służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu przez Skarb Państwa, artykuł 176 Kodeksu cywilnego, gdyż przeniesienie posiadania nieruchomości władnącej i urządzeń infrastruktury technicznej ze Skarbu Państwa na poprzednika prawnego uczestnika, Przedsiębiorstwo Państwowe, było wejściem w posiadanie w sposób pochodny, a nie pierwotny, który mógłby mieć miejsce w wyniku jednostronnego aktu zawładnięcia rzeczą z wolą posiadania jej dla siebie, a który we wskazanych okolicznościach byłby trudny do przyjęcia. Nie mogły również podlegać uwzględnieniu zarzuty apelacji dotyczące naruszenia przepisów prawa materialnego, artykułu 3 Kodeksu cywilnego, artykułu 5 Kodeksu cywilnego, artykułu 292 Kodeksu cywilnego i artykułu 285 paragraf 1 i 2 Kodeksu cywilnego poprzez kwestionowanie przez skarżącą samego istnienia prawa odpowiadającego treścią służebności przesyłu przed nowelizacją Kodeksu cywilnego, która weszła w życie 3 sierpnia 2008 roku i wprowadziła do tego kodeksu prawo służebności przesyłu oraz możliwości nabycia przez zasiedzenie owego prawa odpowiadającego treścią służebności przesyłu, tak przed, jak i po wejściu w życie powyższej nowelizacji. Jak wskazuje apelująca stoi ona w tej kwestii na innym stanowisku aniżeli wyrażone w utrwalonym już i licznym, a także obszernie uzasadnianym orzecznictwie Sądu Najwyższego, które Sąd Okręgowy podziela, a z którego wynika, że przed wejściem w życie artykułu 305(1) do 305(4) Kodeksu cywilnego było dopuszczalne nabycie w drodze zasiedzenia na rzecz przedsiębiorcy służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu. Tak, między innymi Sąd Najwyższy w Uchwałach z dnia 27 czerwca 2013 roku III CZP 31/13 i z dnia 22 maja 2013 wyroku III CZP 18/13. Nie dostrzegając celowości ani potrzeby kolejnego powtarzania podzielanej przez Sąd Okręgowy argumentacji Sądu Najwyższego, brak jest więc podstaw do uwzględnienia także powyższych zarzutów apelacji i uzasadniających je wywodów skarżących. Nie znajdują również żadnych podstaw wywody uzasadnienia apelacji poczynione z ostrożności procesowej, co do braku odniesienia się przez Sąd I instancji do żądania wniosku dotyczącego ustanowienia służebności przesyłu, które w ocenie skarżącej miało inny zakres aniżeli przyjęte przez Sąd Rejonowy zasiedzenie służebności. Oczywistym w sprawie jest bowiem, jak już wcześniej wskazano, że uczestnik postępowania, jak i jego poprzednicy prawni korzystali z trwałego i widocznego urządzenia, artykuł 292 Kodeksu cywilnego, na działce wnioskodawczyni w postaci przebiegających przez nią napowietrznych linii energetycznych, złożonych z przewodów oraz słupów, a to musiało ponadto wiązać się, co oczywiste też, między innymi z potrzebą dostępu dostawcy energii do tych urządzeń celem chociażby dokonywania na przykład, sporadycznych oględzin sieci. Stąd też korzystanie przez uczestnika i jego

poprzedników z nieruchomości wnioskodawczyni w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu miało miejsce, a co istotne uwzględnienie wniosku o ustanowienie służebności przesyłu mogłoby dotyczyć tylko zakresu, jak i treści tego prawa umożliwiających niezbędną eksploatację urządzeń energetycznych. A w takim też zakresie mogło nastąpić i w sprawie niniejszej nastąpiło zasiedzenie prawa, które z kolei niweczyło wnioski o zasiedzenie. W tej natomiast kwestii, jedynie o tyle należy przyznać rację skarżącym, że zbędne w okolicznościach niniejszej sprawy, gdy Sąd uwzględnił podniesiony już w odpowiedzi na wniosek zarzut zasiedzenia, było dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z opinii biegłego celem ustalenia wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu. Z powyższych względów Sąd Okręgowy w podstawie artykułu 385 k.p.c. w związku z artykułem 13 paragraf 2 k.p.c. oddalił apelację. To wszystko.

[K. części 00:09:36.204]